

## GÁL HUNOR

# a szomjúságról

*merdálus* napján esett.  
azok szerint, akik mindent tudnak  
negyven napig még fog.  
azóta volt már jó idő  
papírba tekert füstös szájszagok  
özvegy szél  
s a napok, mint a tojás.

akik mindent tudnak, azt mondták  
hogy nincs halál  
mert nem gondolkodunk  
hülyeségeken.  
– napkeltekor kell meggyújtani a tüzet  
napnyugtára csak hamu marad.

akik mindent negyven napig  
– papírba, mint a tojás –  
most nosztalgiából falakat emelnek  
és ólomlábakon jár az idő.

ez a kudarcunk  
– nincs saját tragédiánk.

## fekete szavak

mondj le mindenről.  
hisz minden  
elérte végérvényét  
mert a húsok tánca  
sem végletes.  
szikrázzanak szemeid a szégyentől  
mikor elmész, csupán tested  
kronológja vagy, két magányosan  
álló malomkő peremén  
a lélegző hit.

gyűjtsd meg a szórt, mi betakar  
és legyél forradalmár.  
éhezz és csak gondolatban lopj  
mert az elme nem büntethető

csak a termék  
mint egy gyerek, ha rosszat csinál  
az anyját siratják miatta.

az élőket nem esszük meg  
előbb leöljük őket, hiszen  
nem vagyunk mi barbárok.

## kihatolás

*a gólyák hosszú útra indulnak  
a halak már nem nőnek csak híznak  
az elpusztulni akaró kígyó nem bújik be a földbe  
és a szőlőkben elszaporodnak a seregélyek*

augusztus huszonnégy.  
az én cigány dalom  
gépmeg van és  
a helyzetnek meg kell hiúsulnia.

romok között vagyunk és  
ha megtaláljuk pizarro hegyét  
visszamaszunk az anyaméhbe  
és várunk tátott szemekkel  
míg nem bocsát ki jelzőszínt a tetem.

egy lelakott gazdatestben  
hogyan húzza valaki a vizeslepedőt.